

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Харківська міська рада
Головне управління статистики у Харківській області
Ізраїльський технологічний інститут
(Ізраїль)
Йорданський національний університет
(Йорданія)
Брестський державний технічний університет
(м. Брест, Республіка Білорусь)
Національний університет біоресурсів і природокористування
України (м. Київ)
Український державний університет залізничного транспорту
(м. Харків)
Одеський національний економічний університет
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»
Харківський національний університет будівництва та
архітектури

МАТЕРІАЛИ

X Ювілейної Міжнародної науково-практичної конференції
«Європейський вектор модернізації економіки:
креативність, прозорість та сталий розвиток»

18-19 квітня 2018 р.

ЧАСТИНА 2

ХАРКІВ 2018

УДК 378.1

Матеріали X Ювілейної Міжнародної науково-практичної конференції «Європейський вектор модернізації економіки: креативність, прозорість та сталий розвиток». Тези доповідей. Частина 2 – Харків: ХНУБА, 2018. – 295 с.

Доповіді наукової конференції містять результати досліджень відносно європейського вектору модернізації економіки: креативність, прозорість та сталий розвиток за основними напрямками: креативна економіка та підприємництво: стан та перспективи розвитку; європейські практики та вітчизняний досвід децентралізаційних процесів; енергоефективність, ресурсозбереження та зелена економіка; гендерна справедливість в соціально-економічних системах; інструменти забезпечення прозорості публічного сектору.

Роботи друкуються в авторській редакції, в збірці максимально зменшено втручання в обсяг та структуру відібраних до друку матеріалів. Редакційна колегія не несе відповідальності за достовірність статистичної та іншої інформації, яку надано в рукописах, а також коректність цитованості матеріалу, і залишає за собою право не розподіляти поглядів деяких авторів на ті чи інші питання, які розглянуті на конференції.

Редакційна колегія:

Калініченко Л.Л. – голова, проф., д-р екон. наук;
Смачило В.В. – проф., канд. екон. наук;
Пакуліна А.А. – доц., канд. екон. наук;
Колмакова О.М. – доц., канд. екон. наук;
Польова В.В. – викладач, канд. екон. наук;
Устіловська А.С. – викладач.

Відповідальний за випуск:

д-р екон. наук, проф. Калініченко Людмила Леонідівна

УДК 378.1

©Колектив авторів, 2018
© Харківський національний університет
будівництва та архітектури

За допомогою грамотно складеного соціального пакету організація може вирішити ряд проблем, що дасть змогу не тільки залучити високваліфікованих спеціалістів, а й покращити свої показники конкурентоспроможності. Адже співробітник, який отримав соціальний пакет розуміє, що підприємство є успішним і надійним, бо соціальні блага фінансуються за рахунок чистого прибутку організації.

Література: 1. Соціальна відповідальність : навч. посіб. / [А. М. Колот, О. А. Грішнова, О.О. Герасименко та ін.]. — К. : КНЕУ, 2015. — 519. 2. Корпоративный социальный пакет: что это такое? [Электронный ресурс]. - Режим доступа: http://www.pro-rabotu.ru/articles.php?row_id=78.

РОЗПОДІЛЕНЕ ПРОМИСЛОВЕ ВИРОБНИЦТВО ЯК НАПРЯМОК РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Д-р екон. наук, проф. Сотник І.М., асп. Завражний К.Ю.
Сумський державний університет

Сучасні промислові компанії націлені на вирішення різних проблем – від вдосконалення дизайну до гібридного підходу до автоматизованого виробництва складових частин та зміни бізнес-моделей. Все це вказує на те, що промисловість перебуває на шляху трансформації існуючих моделей виробництва на основі застосування інноваційних методів креативної економіки. У зв'язку з глобальною автоматизацією процесів виробництва та втіленням інформаційно-комунікаційних технологій у промисловому комплексі підприємства поступово та рішуче починають зосереджувати увагу на перебудуванні й впровадженні системи розподіленого виробництва.

Розподілене виробництво (РВ) – це виробнича система, в якій різні виробничі операції, що є частиною єдиного технологічного процесу, здійснюються окремими самостійними учасниками. Ці учасники володіють необхідними факторами виробництва і формують єдиний технологічний ланцюжок без утворення юридичної особи та передачі прав на засоби виробництва [1]. Важливим інститутом в рамках РВ є транзакційна компанія, яка виконує роль системного інтегратора різних процесів в єдиний технологічний процес [2]. По суті, ідея РВ полягає в заміні джерел постачання матеріалів, наскільки це можливо, цифровою інформацією. Наприклад, для виробництва стільця замість закупівлі деревини та виготовлення його безпосередньо на центральному заводі, цифрові плани для виготовлення частин стільця можуть бути розподілені серед місцевих виробничих вузлів.

Ключовою рисою РВ є можливість персоналізації масових продуктів, тобто поступовий перехід до випуску продукції, ідеально пристосованої під вимоги кожного коректного споживача на засадах повної автоматизації й імплементації інформаційних технологій у виробничі процеси і систему управління підприємствами. Це, у свою чергу, відкриває нові величезні резерви для оптимізації виробничих витрат. Крім виробництва, відбуватимуться зміни і в принципах рекламування товарів, ключовим з яких стане плата за продаж (Cost Per Sale – CPS) – цінова модель он-лайн реклами, в якій виробник або власник продукції отримуватиме плату за певну кількість продажів, безпосередньо породжених рекламним оголошенням. Керівникам підприємств доведеться переосмислити принцип складальної лінії та активно створювати мережу машин, які не лише вироблятимуть товари з меншою кількістю помилок, а й зможуть

автономно змінювати виробничі шаблони відповідно до потреб споживачів і при цьому залишатися високоефективними.

В осередків РВ майбутнього на даному етапі є так звані «прототипи» – різні майданчики колективного доступу до устаткування і спільної роботи над проектами. Ці майданчики об'єднують «мейкерів» – людей, які створюють власні продукти. При цьому слід відмітити, що із стін лабораторії «мейкерів» можна вивести власний продукт на ринок, оминувши традиційні ланцюжки «інвестор-виробник-вендор». Наприклад, саме з середовища «мейкерів» вийшли такі відомі проекти, як годинник Pebble (проект-рекордсмен по збору коштів на Kickstarter, поглинений Fitbit за відносно невелику суму) або Oculus Rift (виробник VR-пристроїв, куплений Facebook за 2 млрд дол. США).

Враховуючи широке впровадження інформаційних технологій, а саме втілення у виробничі процеси «розумних» систем, які здатні самостійно управляти речами без втручання людини, на сучасному етапі можна виділити такі напрями розвитку промисловості шляхом запровадження РВ:

1. Глобальна автоматизація усіх процесів та етапів виробництва: цифрове проектування виробу, створення його віртуальної копії, спільну роботу інженерів і дизайнерів в єдиному цифровому конструкторському бюро, віддалене налаштування устаткування на підприємствах під технічні вимоги для випуску цього конкретного «розумного» продукту, автоматичне замовлення необхідних компонентів в потрібній кількості, контроль їх постачання, моніторинг шляху готового продукту від складу на фабрику, до магазину та до кінцевого споживача.

2. Масове поширення демократичних комп'ютерів у будинках і на робочих місцях з одночасним об'єднанням їх у глобальну мережу.

3. Перехід технологічних процесів у цифровій формат – розвиток та поширення 3D-друку за допомогою 3D-принтерів.

4. Поступова децентралізація способів виробництва сировини і методів виготовлення шляхом створення різних майданчиків колективного доступу до устаткування й спільної роботи над проектами з декількома інструментами цифрового виробництва, а також одночасним їх підключенням до єдиної інформаційної мережі засобами сучасних програмних продуктів.

5. Широке застосування програм SAP, яке дозволяє об'єднувати виробників з 3D-друком та постачальників матеріалів для виробництва за запитом, що суттєво спрощує роботу підрозділів компаній, підтримуючи зв'язок з іншими структурними одиницями.

6. Використання системних рішень класу ERP (планування ресурсів підприємства), які призначені для забезпечення безперервної, комплексної, взаємопов'язаної автоматизації всіх блоків, функціональних областей і підрозділів компаній.

Слід зауважити, що розвиток промислової і технологічної автоматизації в рамках зазначених напрямів розбудови сучасного РВ полягає у забезпеченні таких функцій як: 1) миттєвий доступ до віртуального динамічного заводу; 2) підвищення інформаційної прозорості між польовими пристроями та ERP-системою підприємства; 3) мережева взаємодія в складних умовах у режимі реального часу; 4) розвиток та вдосконалення системи автоматизації гнучкого РВ; 5) отримання захищеної і безпечної системи виробництва.

Разом з тим, широке впровадження систем РВ вимагає інноваційного управлінського інструментарію, який суттєво відрізнятиметься від традиційних методів виробництва. У подальшому доцільно приділити увагу модернізації механізму організації виробничих процесів, а саме новій моделі структури

виробничого ланцюжка, її фінансування, координації тощо, що передбачає розробку нових моделей виробництва, а також швидке впровадження інноваційних виробничих технологій.

(Публікація містить результати досліджень за проектом «Розроблення фундаментальних основ відтворювального механізму соціально-економічного розвитку в ході Третьої промислової революції», № ДР 0118U003578)

Література: 1 Глоссарий терминов и определений [Электронный ресурс] / V 3 Glossary, v 0.92, 30 April 2009. – Режим доступа : [http://www.wikiitil.ru/books/ITIL_Glossary\(rus\)-2009.pdf](http://www.wikiitil.ru/books/ITIL_Glossary(rus)-2009.pdf). 2 Ромашкин А. Е. Розподілене виробництво. Стан та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / А. Е. Ромашкин // Режим доступу : <http://pvlast.ru/archive/index.389.php>.

ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ТУРИСТИЧНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Станішевська Д.В.,
науковий керівник: канд. екон. наук, доц. Красномовець В.А.
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Актуальність теми. Креативний менеджмент – це особлива організаційно-управлінська діяльність, що спрямована на одержання високих економічних, соціальних, екологічних результатів шляхом активізації творчої діяльності для впровадження інновацій.

Мета статті. Визначення сутності креативного менеджменту, його мети, цілей, завдань, принципів, а також розкриття його особливостей формування й розвитку на підприємстві.

Виклад основного матеріалу. Креативний менеджмент є достатньо новим поняттям і представляє собою самостійну галузь управлінської науки та професійної діяльності, яка спрямована на формування сучасних умов розвитку організацій.

У сучасних умовах креативність є детермінантом успішної управлінської діяльності, оскільки вона сприяє швидкому прийняттю рішень, впровадженню інновацій та реалізації інших значущих управлінських функцій. Стандартні підходи до управління вичерпали свої резерви, тому майбутнє за креативними технологіями. Креативний менеджмент розширює діапазон бачення проблем розвитку і проектування варіантів їх вирішення. Підходи креативного менеджменту у сфері туризму є досить актуальними[1, с.305-306]. Наявність в організації креативного потенціалу є ознакою можливостей вирішення виробничо- господарських проблем не шляхом конкурентної боротьби, а шляхом виходу підприємства на якісно новий рівень пропозиції продукції.

Особливістю креативного менеджменту є те, що, з одного боку, це – економічна управлінська категорія (менеджмент), а з іншого – психологічна категорія (творчість). Застосування творчих ідей та креативних рішень на туристичному підприємстві виступає результатом посилення інтенсивності конкурентної боротьби, яка вимагає великої кількості нових маркетингових ідей, використання сучасних форм і методів рекламної діяльності, активнішого використання сучасних маркетингових інструментів.

Посилена конкуренція на туристичному ринку є наслідком зростання чисельності туристичних підприємств, які до того ж мають подібні можливості і недостатньо диференційований туристичний продукт, що ускладнює споживчу